Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 17. April 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 17 kwietnia 1941 r.	Nr. 30

Inhalt / Treść

Anordnung Nr. 3

des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement über Lagerbuchführung und Bestandsmeldungen sowie über Lieferung, Bezug und Verbrauch von Metallen.

Vom 24. März 1941.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (VBlGG. I S. 87) ordne ich im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Wirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements an:

Erster Abschnitt:

Begriffsbestimmungen.

§ 1

Metallklassen.

(1) Die Vorschriften dieser Anordnung gelten für folgende Metallklassengruppen und Metallklassen:

Metallklassengruppe	Metallklasse
I. Aluminium	I A. Aluminium, nicht legiert
	I B. Aluminiumlegierungen
II. Antimon	II A. Antimon, nicht legiert
	II B. Antimonlegierungen
III. Blei	III A. Blei, nicht legiert
	III B. Hartblei (Antimonblei)
	III C. Speziallagermetall auf Bleibasis mit metallischen Zusätzen ohne Zinngehalt oder mit einem Zinngehalt bis zu 10. v. H.

Zarządzenie Nr. 3

kierownika urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie o prowadzeniu ksiąg składowych i o zgłoszeniach zapasów, jako też o dostawie, nabywaniu i zużyciu metali.

Z dnia 24 marca 1941 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 87) zarządzam w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Gospodarki w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa:

Rozdział pierwszy:

Definicje pojęć.

§ 1

Klasy metali.

(1) Przepisy niniejszego rozporządzenia obowiązują dla następujących grup klas metali i klas metali:

Grupa klas metali	Klasa metali
I. Aluminium	I A. Aluminium, nie w stopach
	I B. Stopy aluminiowe
II. Antymon	II A. Antymon, nie w stopach
	II B. Stopy antymonowe
III. Ołów	III A. Ołów, nie w stopach
	III B. Ołów twardy (ołów antymonowy)
	III C. Specjalny metal łożyskowy na podłożu ołowianym z domieszkami metalicznymi bez zawartości cyny lub z zawartością cyny do 10%

Metallklassengruppe	Metallklasse	Grupa klas metali	Klasa metali
	III D. Andere Bleilegierungen als die der Klassen III B und C		III D. Inne stopy ołowiane niż wymienione w klasach III B i C
IV. Kadmium	IV A. Kadmium, nicht legiert	IV. Kadm	IV A. Kadm, nie w stopach
	IV B. Kadmiumlegierungen		IV B. Stopy kadmu
VII. Kobalt	VII A. Kobalt, nicht legiert	VII. Kobalt	VII A. Kobalt, nie w stopach
	VII B. Kobaltlegierungen		VII B. Stopy kobaltowe
VIII. Kupfer	VIII A. Kupfer, nicht legiert	VIII. Miedź	VIII A. Miedź, nie w stopach
	VIII B. Zusatzlegierungen (Arsenkupfer, Ferrokupfer, Mangankupfer, Phosphorkupfer, Siliziumkupfer)		VIII B. Stopy dodatkowe (arsenek miedzi, ferromiedź, miedź manganowa, miedź fosforowa, miedź krzemowa)
IX. Kupferlegierungen	IX A. Messing, Tombak (Kupfer-Zink-Legierungen)	IX. Stopy miedzi	IX A. Mosiądz, tombak (stopy miedzi z cynkiem)
	IX B. Rotguß (Kupfer-Zink-Zinn-Legierungen)		IX B. Leizna czerwona (stopy miedzi z cynkiem i cyną)
	IX C. Bronze (Kupfer-Zinn-Legierungen)		IX C. Bronz (stopy miedzi z cyną)
	IX D. Neusilber (Kupfer-Nikkel-Zink-Legierungen)		IX D. Nowe srebro (stopy miedzi z niklem i cynkiem)
	IX E. Kupfer-Nickel-Legierungen		IX E. Stopy miedzio-niklowe
	IX F. Andere Kupferlegierungen als die der Klassen VIII B und IX A bis E.		IX F. Inne stopy miedzi niż wymienione w klasach VIII B i IX A—E
X. Magnesium	X A. Magnesium, nicht legiert	X. Magnez	X A. Magnez, nie w stopach
	X B. Magnesiumlegierungen		X B. Stopy magnezowe
XIII. Nickel	XIII A. Nickel, nicht legiert	XIII. Nikiel	XIII A. Nikiel, nie w stopach
	XIII B. Nickellegierungen		XIII B. Stopy niklu
XIV. Quecksilber	XIV A. Quecksilber, nicht legiert	XIV. Rtęć	XIV A. Rtęć, nie w stopach
XIX. Zink	XIX A. Feinzink	XIX. Cynk	XIX A. Cynk czysty
	XIX B. Walzzink		XIX B. Cynk walcowany
	XIX C. Rohzink, d. h. alles unlegierte Zink, das nicht unter die Klassen XIX A und B fällt		XIX C. Cynk surowy, t. zn. wszystek cynk nie w stopach, który nie podpada pod klasy XIX A i B
	XIX D. Speziallagermetalle auf Zinkbasis ohne Zinngehalt oder mit einem Zinngehalt bis zu 10 v. H.		XIX D. Specjalny metal łożyskowy na podłożu cynkowym bez zawartości cyny lub z zawartością cyny do 10%
	XIX E. Andere Zinklegierungen als die der Klasse XIX D.		XIX E. Inne stopy cynku niż wymienione w klasie XIX D
XX. Zinn	XX A. Zinn, nicht legiert	XX. Cyna	XX A. Cyna, nie w stopach
	XX B. Mischzinn		XX B. Mieszanina cyny
	XX C. Lötzinn mit einem Zinngehalt bis zu 10 v. H.		XX C. Cyna lutownicza z zawartością cyny do 10%
	XX D. Lötzinn mit einem Zinngehalt über 10 v. H.		XX D. Cyna lutownicza z zawartością cyny ponad 10%
	XX E. Lagerweißmetalle mit einem Zinngehalt über 10 v. H.		XX E. Metal biały łożyskowy z zawartością cyny ponad 10%
	XX F. Andere Zinnlegierungen als die der Klassen XX B bis E.		XX F. Inne stopy cyny niż wymienione w klasach XX B—E.

(2) Jede Legierung, für die nicht eine selbständige Metallklasse eingeführt ist, fällt unter die Legierungsklasse desjenigen Metalls, das gewichtsmäßig in der Zusammensetzung der Legierung überwiegt. Beimengungen und Zusätze, die nicht als wesentliche Legierungsbestandteile anzusehen sind, sowie Verunreinigungen bleiben für die Einteilung nach Metallklassen unberücksichtigt.

§ 2

Materialgruppen.

(1) Jede Metallklasse nach § 1 wird in folgende Materialgruppen eingeteilt:

1. Vormaterial;
2. Rohmaterial;
3. Halbmaterial;
4. Abfallmaterial.

(2) Als Vormaterial gelten die Ausgangsstoffe für die Gewinnung von Metallen, insbesondere Erze und Zwischenerzeugnisse der Hüttenindustrie sowie Aschen, Krätzen, Schlämme, Schlacken und sonstige metallhaltige Rückstände.

(3) Als Rohmaterial gelten Metalle in Rohformen, die noch keine mechanische Formgebung erhalten haben, z. B. Barren, Blöcke, Kathoden, Anoden, Masseln, Mulden, Platten, Würfel, Knüppel, Stengel, Körner, Granalien, Tropfen, Grieß. Anoden, Lötzinn und Lagermetall gelten in allen üblichen Formen als Rohmaterial. Als Rohmaterial gelten auch alle Metalle in Zwischenformen zwischen Rohmaterial und Halbmaterial, wie Walzplatten, Rohlinge, Preßbolzen.

(4) Als Halbmaterial gelten Erzeugnisse aus Metallen, die aus Rohmaterial oder Abfallmaterial durch Guß oder mechanische Arbeitsverfahren hergestellt werden, z. B. Gußstücke, Bleche, Bänder, Rohre, Profile, Stangen, blanke Drähte, Folien, Metallwolle, Metallpulver.

(5) Als Abfallmaterial gelten nicht nur Verarbeitungsabfälle aus Metallen wie Späne, Reste usw., sondern auch abgenutzte, beschädigte oder sonst unbrauchbar gewordene Erzeugnisse aus Metallen, wie Altmetall, Ausschuß, Bruch usw. In Rohmaterialform umgeschmolzenes Abfallmaterial gilt als Rohmaterial.

(6) Für die Einstufung in eine der Materialgruppen nach Abs. 1 Nr. 1 bis 4 kommt es ausschließlich auf die Form und nicht auf den Verwendungszweck des Erzeugnisses an. Die Zerkleinerung, Umwandlung in eine andere Form derselben Materialgruppe, Reinigung, Beifügung von Zusätzen sowie solche Vor- und Nacharbeiten, die die wesentliche Formgestaltung des Erzeugnisses nicht verändern, bewirken nicht das Ausscheiden aus der bisherigen Materialgruppe.

(7) Jedes metallhaltige Material, das in seinem Verarbeitungsgrad nicht über Halbmaterial hinaus gelangt ist, fällt unter eine der Materialgruppen nach Abs. 1 Nr. 1 bis 4. Metallhaltiges Material, das in seinem Verarbeitungsgrad über Halbmaterial hinaus gelangt ist, unterliegt nicht mehr den Vorschriften dieser Anordnung.

§ 3

Geltungsbereich.

(1) Von den Vorschriften dieser Anordnung werden betroffen

(2) Każdy stop, dla którego nie ustalono odrębnej klasy metali, podpada pod klasę stopu tego metalu, który w składzie stopu przeważa pod względem ciężaru. Domieszki i dodatki, których nie należy uważać za zasadnicze części składowe stopu, jak również za zanieczyszczenia, pozostają nieuwzględnione przy podziale według klas metali.

§ 2

Grupy materiałów.

(1) Każda klasa metali według § 1 dzieli się na następujące grupy materiałów:

1. materiał wstępny,
2. materiał surowy,
3. półmateriał,
4. materiał odpadkowy.

(2) Za materiał wstępny uważa się materie wyjściowe dla wydobywania metali, w szczególności rudy i pośrednie produkty przemysłu hutniczego, jak również popioły, wyskrobki (krece), muły, żużle i inne pozostałości metaliczne.

(3) Za materiał surowy uważa się metale w formach surowych, które nie otrzymały jeszcze mechanicznego ukształtowania, np. sztaby, bloki, katody, anody, gęsi, bryły żelazne, płyty, kostki, kęsy, pręty, ziarna, granalie, krople, żwiry. Anody, cynę lutowniczą i metale łożyskowe uważa się we wszystkich przyjętych formach za materiał surowy. Za materiał surowy uważa się również wszystkie metale w formach przejściowych między materiałem surowym a półmateriałem, jak płyty walcownicze, części nieobrobione, sworznie tłoczone.

(4) Za półmateriały uważa się produkty z metali, które sporządza się z materiału surowego lub z odpadku materiału drogą odlewu lub drogą mechanicznej przeróbki, np. odlewy, blachy, taśmy, rury, profile, drągi, druty gołe, folie, wełna metalowa, proszek metalowy.

(5) Za materiał odpadkowy uważa się nie tylko odpadki z przeróbki metali jak wióry, pozostałości itd., lecz również zużyte, uszkodzone lub inne produkty metali, nie nadające się do użycia, jak stary metal, wysort, złom itd. Materiał odpadkowy, przetopiony w formę materiału surowego, uważa się za materiał surowy.

(6) Zaszeregowanie do klas jednej z grup materiałów według ust. 1 p. 1—4 zależy wyłącznie od formy, a nie od celu użycia produktu. Rozdrobnienie, przekształcenie na inną formę tej samej grupy materiałów, oczyszczenie, domieszka dodatków, jak również takie prace wstępne i dodatkowe, które nie zmieniają zasadniczego ukształtowania formy produktu, nie powodują wyłączenia z dotychczasowej grupy materiałów.

(7) Każdy metaliczny materiał, który w swoim stopniu przeróbki nie przekroczył właściwości półmateriału, podpada pod jedną z grup materiałów w myśl ust. 1 p. 1—4. Materiał metaliczny, przekraczający w stopniu swojej przeróbki właściwości półmateriału, nie podlega więcej przepisom niniejszego zarządzenia.

§ 3

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą

1. alle im Generalgouvernement ansässigen Personen und Betriebe, die Metalle der Metallklassen nach § 1 und der Materialgruppen nach § 2 erzeugen, verbrauchen (bearbeiten, verarbeiten) oder handeln, die Metalle im Gewahrsam oder die Eigentum bzw. sonstige Rechte daran haben, gleichgültig ob diese Personen und Betriebe gewerbsmäßig am Verkehr mit Metallen beteiligt sind oder nicht;
2. alle jetzt oder künftig im Generalgouvernement befindlichen Bestände an Metallen der Metallklassen nach § 1 und der Materialgruppen nach § 2.

(2) Räumlich getrennte Teilbetriebe oder Zweigniederlassungen eines Unternehmens gelten als selbständige und im Verkehr miteinander als fremde Betriebe und haben die Vorschriften dieser Anordnung gesondert und selbständig zu befolgen. Diese Vorschrift schließt nicht aus, daß die Hauptverwaltung eines solchen Unternehmens mit Genehmigung der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement den Schriftwechsel mit ihr einschließlich der Einreichung von Anträgen und Bestandsmeldungen für sämtliche Teilbetriebe und Zweigniederlassungen führt.

§ 4

Verbrauchergruppen.

(1) Die Metallverbraucher werden in Großverbraucher und Kleinverbraucher eingeteilt.

(2) Als Kleinverbraucher gelten solche Personen und Betriebe, deren durchschnittlicher Monatsbedarf an Rohmaterial, Halbmaterial und Abfallmaterial die im Abs. 3 genannten Kleinverbrauchsgrenzen nicht übersteigt. Die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement kann durch Sonderentscheidung bestimmte Verbraucher auch nach anderen Grundsätzen zu Kleinverbrauchern oder Großverbrauchern erklären.

(3) Die Kleinverbrauchsgrenzen betragen

in der Metallklassengruppe	I	insgesamt 100 kg
in der Metallklassengruppe	II	insgesamt 10 kg
in der Metallklassengruppe	III	insgesamt 200 kg
in der Metallklassengruppe	IV	insgesamt 10 kg
in der Metallklassengruppe	VII	insgesamt 10 kg
in der Metallklassengruppe	VIII	insgesamt 100 kg
in der Metallklassengruppe	IX	insgesamt 200 kg
in der Metallklassengruppe	X	insgesamt 100 kg
in der Metallklassengruppe	XIII	insgesamt 10 kg
in der Metallklassengruppe	XIV	insgesamt 10 kg
in der Metallklassengruppe	XIX	insgesamt 400 kg
in der Metallklasse	XX A	10 kg
in den übrigen Metallklassen der Metallklassengruppe	XX	insgesamt 100 kg.

(4) Die Kleinverbrauchsgrenzen gelten gesondert

1. für Rohmaterial und Abfallmaterial insgesamt;
2. für Halbmaterial.

Übersteigt bei einem Kleinverbraucher der durchschnittliche Monatsbedarf in auch nur einer Metallklasse die hierfür angegebene Kleinverbrauchsgrenze entweder bei Rohmaterial und Abfallmaterial insgesamt oder bei Halbmaterial, so gilt er für die Folge als Großverbraucher.

(5) Verbraucher von Vormaterial gelten grundsätzlich als Großverbraucher.

1. wszystkich zamieszkałych w Generalnym Gubernatorstwie osób i przedsiębiorstw, które produkują, zużywają (obrabiają, przerabiają) lub wprowadzają w handel metale klas metali według § 1 i grup materiałów według § 2, które metale przechowują lub własność wzgl. inne prawa na nich mają, bez względu na to, czy osoby i przedsiębiorstwa te biorą zawodowo udział w obrocie tymi metalami lub nie;
2. wszystkich obecnie lub w przyszłości w Generalnym Gubernatorstwie znajdujących się zapasów metali klas metali według § 1 i grup materiałów według § 2.

(2) Pod względem przestrzeni wyodrębnione części przedsiębiorstw lub oddziały przedsiębiorstw uważa się za samodzielne i w obrocie między sobą za obce sobie przedsiębiorstwa oraz winny one stosować się odrębnie i samodzielnie do przepisów niniejszego zarządzenia. Przepis niniejszy nie wyklucza, aby zarząd główny takiego przedsiębiorstwa prowadził za zezwoleniem urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie korespondencję z nim łącznie z składaniem wniosków i zgłoszeń zapasów dla wszystkich części przedsiębiorstw i oddziałów.

§ 4

Grupy konsumentów.

(1) Konsumenci metali dzielą się na konsumentów hurtownych i konsumentów detalicznych.

(2) Za konsumentów detalicznych uważa się takie osoby i przedsiębiorstwa, których przeciętne zapotrzebowanie miesięczne surowca, półmateriału i materiału odpadkowego nie przekracza granic konsumcji detalicznej, ustalonych w ust. 3. Urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie może zaszeregować specjalnym orzeczeniem ściśle określonych konsumentów również według innych zasad do klasy konsumentów detalicznych lub hurtownych.

(3) Granice konsumcji detalicznej wynoszą:

w grupie klas metali	I	ogółem	100 kg
w grupie klas metali	II	ogółem	10 kg
w grupie klas metali	III	ogółem	200 kg
w grupie klas metali	IV	ogółem	10 kg
w grupie klas metali	VII	ogółem	10 kg
w grupie klas metali	VIII	ogółem	100 kg
w grupie klas metali	IX	ogółem	200 kg
w grupie klas metali	X	ogółem	100 kg
w grupie klas metali	XIII	ogółem	10 kg
w grupie klas metali	XIV	ogółem	10 kg
w grupie klas metali	XIX	ogółem	400 kg
w grupie klas metali	XXA		10 kg
w pozostałych klasach metali grupy klas metali	XX	ogółem	100 kg

(4) Granice konsumcji detalicznej obowiązują odrębnie

1. dla surowca i materiału odpadkowego ogółem,
2. dla półmateriału.

Jeżeli u konsumenta detalicznego przeciętne miesięczne zapotrzebowanie choćby tylko w jednej klasie metali przekraczało podane w tym wypadku granice konsumcji detalicznej albo przy surowcu i materiale odpadkowym ogółem albo przy półmateriale, to uważa się go w następstwie za konsumenta hurtownego.

(5) Konsumentów materiału wstępnego uważa się zasadniczo za konsumentów hurtownych.

Zweiter Abschnitt:

Lagerbuchführung und Bestandsmeldungen.

§ 5

Verpflichtung zur Lagerbuchführung.

(1) Alle nach § 3 betroffenen Personen und Betriebe haben für die Zeit ab 1. April 1941 besondere Lagerbücher für Metalle zu führen und innerhalb jeder Metallklasse für jede Materialgruppe besondere Lagerbuchblätter einzurichten. Die Lagerbücher sind durch tägliche Eintragungen auf dem laufenden zu halten. Aus den Lagerbüchern muß die Einhaltung der Vorschriften zur Metallbewirtschaftung jederzeit erkennbar und nachprüfbar sein.

(2) Auf jedem Lagerbuchblatt sind in besonderen Spalten aufzuzeichnen:

1. Datum;
2. Bestand;
3. Zugänge aus fremden Lagern und Betrieben;
4. Abgänge an fremde Lager und Betriebe;
5. Zugänge aus dem eigenen Betrieb;
6. Abgänge an den eigenen Betrieb;
7. zu Nr. 3 und 4 Bezeichnung des Lieferers oder Empfängers sowie Nummer und Datum des Bezugscheins oder Einfuhrscheins;
8. zu Nr. 5 und 6 Bezeichnung des liefernden oder empfangenden Betriebsteils sowie Nummer und Datum des Verbrauchsscheins;

Die einzelnen Lagerbuchblätter sind monatlich in der Weise abzuschließen, daß in jeder einzelnen Spalte für Zugänge und Abgänge die Summe der Eintragungen gezogen wird.

(3) Besondere Lagerbuchblätter sind anzulegen

1. für fremde Bestände im Gewahrsam des Betroffenen unter genauer Bezeichnung des jeweils Verfügungsberechtigten;
2. für Bestände des Betroffenen in fremdem Gewahrsam unter genauer Bezeichnung des jeweiligen Lagerhalters.

(4) Auch solche Zugänge und Abgänge, die unmittelbar an den Betrieb gehen oder unmittelbar den Betrieb verlassen, ohne tatsächlich das Lager zu berühren, sind im Lagerbuch aufzuzeichnen. Solche Zugänge sind sowohl in der Spalte für Zugänge aus fremden Lagern und Betrieben als auch in der Spalte für Abgänge an den eigenen Betrieb einzutragen. Solche Abgänge sind sowohl in der Spalte für Zugänge aus dem eigenen Betrieb als auch in der Spalte für Abgänge an fremde Lager und Betriebe einzutragen.

§ 6

Verpflichtung zur Bestandsmeldung.

(1) Alle nach § 3 betroffenen Personen und Betriebe haben monatlich — erstmalig für den Monat April 1941 — die in ihrem Gewahrsam befindlichen Bestände an Metallen der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zu melden. Stichtag für diese Bestandsmeldungen ist jeweils der letzte Tag eines Monats.

Rozdział drugi:

Prowadzenie ksiąg składowych i zgłoszenia zapasów.

§ 5

Zobowiązanie do prowadzenia ksiąg składowych.

(1) Wszystkie §-em 3 dotknięte osoby i przedsiębiorstwa winny na czas od 1 kwietnia 1941 r. prowadzić osobne księgi składowe dla metali i wewnątrz każdej klasy metali dla każdej grupy materiałów założyć odrębne arkusze księgi składowej. Księgi składowe należy utrzymywać przez dzienne zapisy w stanie bieżącym. Z ksiąg składowych musi być każdocześnie widoczne i możliwe do skontrolowania, że przepisy dla gospodarowania metalami były przestrzegane.

(2) Na każdym arkuszu księgi składowej należy w oddzielnych rubrykach zaznaczyć:

1. datę;
2. zapas;
3. przychód z obcych składów i przedsiębiorstw;
4. rozchód do obcych składów i przedsiębiorstw;
5. przychody z własnego przedsiębiorstwa;
6. rozchody do własnego przedsiębiorstwa;
7. do p. 3 i 4 oznaczenie dostawcy lub odbiorcy, jako też numer i datę karty nabywczej lub świadectwa przywozu;
8. do p. 5 i 6 oznaczenie przedsiębiorstwa dostawiającego lub odbierającego, jako też numer i datę karty konsumcyjnej.

Poszczególne arkusze księgi składowej należy miesięcznie w ten sposób zamykać, że w każdej poszczególnej rubryce przychodów i rozchodów zlicza się wpisy.

(3) Odrębne arkusze księgi składowej należy założyć

1. dla obcych zapasów w przechowaniu danej osoby, przy dokładnym określeniu osoby, każdoczasowo uprawnionej do rozporządzania;
2. dla zapasów danej osoby w przechowaniu obcym przy dokładnym określeniu osoby, utrzymującej każdocześnie skład.

(4) Również takie przychody i rozchody, które bezpośrednio idą do przedsiębiorstwa lub bezpośrednio przedsiębiorstwo opuszczają bez rzeczywistego dotykania składu, należy wciągnąć do księgi składowej. Takie przychody należy wpisać zarówno do rubryki dla przychodów z obcych składów i przedsiębiorstw, jako też do rubryki dla rozchodów do własnego przedsiębiorstwa. Takie rozchody należy wpisać zarówno do rubryki dla przychodów z własnego przedsiębiorstwa, jako też do rubryki dla rozchodów do obcych składów i przedsiębiorstw.

§ 6

Zobowiązanie do zgłoszenia zapasów.

(1) Wszystkie §-em 3 dotknięte osoby i przedsiębiorstwa winny miesięcznie — po raz pierwszy za miesiąc kwiecień 1941 r. — zgłosić znajdujące się w ich przechowaniu zapasy metali urzędowi gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie. Dniem przełomowym dla zgłoszenia zapasów jest każdorazowo ostatni dzień miesiąca.

(2) Für jede Bestandsmeldung sind die von der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement herausgegebenen Meldevordrucke zu verwenden. Maßgebend für den Umfang der Meldung ist der Wortlaut dieser Vordrucke und der zugehörigen Erläuterungen. Meldepflichtige Personen und Betriebe, denen die Meldevordrucke nicht bis zum 5. Tage nach dem Stichtag der Meldung zugegangen sind, haben die Vordrucke unverzüglich bei der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement anzufordern.

(3) Jede Bestandsmeldung muß spätestens am 20. Tage nach dem Stichtag der Meldung bei der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement eingegangen sein.

§ 7

Ausnahmen von der Verpflichtung zur Lagerbuchführung und Bestandsmeldung.

(1) Ausgenommen von der Verpflichtung zur Lagerbuchführung nach § 5 sind Personen und Betriebe, die nicht gewerbsmäßig am Verkehr mit Metallen beteiligt sind, soweit ihre Bestände an Rohmaterial, Halbmaterial und Abfallmaterial die hierfür im § 4 angegebenen Kleinverbrauchsgrenzen übersteigen. Diese Befreiung von der Lagerbuchführung kommt endgültig in Fortfall, sobald die Bestände zu irgendeinem Zeitpunkt in auch nur einer Metallklasse diese Kleinverbrauchsgrenzen entweder bei Rohmaterial und Abfallmaterial insgesamt oder bei Halbmaterial übersteigen.

(2) Ausgenommen von der Verpflichtung zur Bestandsmeldung nach § 6 sind Personen und Betriebe, die nicht gewerbsmäßig am Verkehr mit Metallen beteiligt sind, soweit ihre Bestände an Rohmaterial, Halbmaterial und Abfallmaterial in keiner Metallklasse die Grenze von 10 kg je Metallklasse und je Materialgruppe übersteigen.

Diese Befreiung von der Bestandsmeldung kommt endgültig in Fortfall, sobald die Bestände zu irgendeinem Zeitpunkt in auch nur einer Metallklasse diese Grenze von 10 kg entweder bei Rohmaterial oder bei Halbmaterial oder bei Abfallmaterial übersteigen.

(3) Ausgenommen von der Verpflichtung zur Bestandsmeldung nach § 6 sind Kleinverbraucher nach § 4, soweit ihre Bestände an Rohmaterial, Halbmaterial und Abfallmaterial in keiner Metallklasse die hierfür im § 4 angegebenen Kleinverbrauchsgrenzen übersteigen. Diese Befreiung von der Bestandsmeldung kommt endgültig in Fortfall, sobald die Bestände zu irgendeinem Zeitpunkt in auch nur einer Metallklasse diese Kleinverbrauchsgrenzen entweder bei Rohmaterial und Abfallmaterial insgesamt oder bei Halbmaterial übersteigen.

Dritter Abschnitt:

Bezugscheinpflicht.

§ 8

Bezugscheine und Belegscheine.

(1) Ohne vorherige schriftliche Genehmigung durch die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement ist es verboten, Metalle innerhalb des Generalgouvernements zu beziehen und zu liefern.

(2) Dla każdego zgłoszenia zapasu należy używać formularzy, wydanych przez urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie. Miarodajne dla rozciągłości zgłoszenia jest brzmienie tych formularzy i przynależnych objaśnień. Osoby i przedsiębiorstwa, podlegające obowiązkowi zgłoszenia, którym nie doręczono formularzy meldunkowych do piątego dnia po dniu przełomowym dla zgłoszenia, winny zażądać niezwłocznie tych formularzy w urzędzie gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

(3) Każde zgłoszenie zapasów musi najpóźniej w dwudziestym dniu po dniu przełomowym zgłoszenia wpłynąć do urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 7

Wyjątki od zobowiązania do prowadzenia księgi składowej i zgłoszenia zapasu.

(1) Wyjęte spod zobowiązania do prowadzenia księgi składowej według § 5 są osoby i przedsiębiorstwa, które nie biorą zawodowo udziału w obrocie metalami, o ile ich zapasy w materiale surowym, półmateriale i materiale odpadkowym nie przekraczają granic konsumcji detalicznej, ustalonych w tym względzie w § 4. To zwolnienie od prowadzenia księgi składowej odpada ostatecznie, jeżeli zapasy w jakimkolwiek czasokresie przekraczają choćby tylko w jednej klasie metali tę granicę konsumcji metalicznej bądź to przy materiale surowym i odpadkowym ogółem, bądź też przy półmateriale.

(2) Wyjęte spod zobowiązania do zgłoszenia zapasu według § 6 są osoby i przedsiębiorstwa, które nie biorą zawodowo udziału w obrocie metalami, o ile ich zapasy w materiale surowym, półmateriale i materiale odpadkowym nie przekraczają w żadnej klasie metali granicy 10 kg każdej klasy metali i każdej grupy materiałów.

To zwolnienie od zgłoszenia zapasu odpada ostatecznie, jeżeli zapasy w jakimkolwiek czasokresie, choćby tylko w jednej klasie metali, przekroczyły granicę 10 kg, bądź przy materiale surowym lub przy półmateriale, albo przy materiale odpadkowym.

(3) Wyjęci spod zobowiązania do zgłoszenia zapasów według § 6 są konsumenci detaliczni w myśl § 4, o ile ich zapasy w materiale surowym, półmateriale i materiale odpadkowym w żadnej klasie metali nie przekraczają ustalonych pod tym względem w § 4 granic konsumcji detalicznej. To zwolnienie od zgłoszenia zapasu odpada ostatecznie, jeżeli zapasy w jakimkolwiek czasokresie, choćby tylko w jednej klasie metali, przekroczyły tę granicę konsumcji detalicznej, bądź przy materiale surowym i odpadkowym ogółem, bądź też przy półmateriale.

Rozdział trzeci:

Obowiązek uzyskania kart nabywczych.

§ 8

Karty nabywcze i karty dowodowe.

(1) Bez poprzedniego pisemnego zezwolenia urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie zabronione jest w obrębie Generalnego Gubernatorstwa metale nabywać i dostarczać ich.

(2) Die Genehmigung zum Bezuge und zur Lieferung von Metallen innerhalb des Generalgouvernements erfolgt durch Ausstellung eines Bezugscheins für Metalle. Der Bezugschein kann nach Maßgabe der Bestimmungen der §§ 9 und 10 durch einen Belegschein ersetzt werden.

§ 9

Bestimmungen für den Bezieher.

(1) Der Bezugschein für Metalle berechtigt den im Bezugschein benannten Bezieher zum Bezuge der im Bezugschein nach Art und Menge bezeichneten Metalle aus Beständen innerhalb des Generalgouvernements. Er berechtigt den Bezieher nicht zur Einfuhr und nicht zum Verbrauch dieser Metalle. Er verfällt mit Ablauf des Kalendermonats, der auf den im Bezugschein angegebenen Bedarfsmonat folgt.

(2) Der Bezugschein ist nicht übertragbar und darf vom Bezieher nur für seinen eigenen unmittelbaren Bedarf beantragt und benutzt werden. Soweit die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement bei Erteilung eines Bezugscheins nicht etwas anderes bestimmt, darf das bezogene Material nur den Verwendungszwecken zugeführt werden, die der Bezieher in seinem Antrag angegeben hat.

(3) Für die Ausstellung von Bezugscheinen sind ausschließlich die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement und die Industrie- und Handelskammern im Generalgouvernement zuständig. Bezugscheine ohne Stempel und Unterschrift einer dieser Stellen sind ungültig. Der Bezugschein wird in drei Stücken ausgestellt (Urschrift, ungültiges Doppel und Durchschlag für den Antragsteller). Die Urschrift und das Doppel sind dem Lieferer auszuhändigen, der Durchschlag ist vom Bezieher als Beleg aufzubewahren.

(4) Will der Bezieher, auf dessen Name ein Bezugschein ausgestellt ist, die im Bezugschein angegebene Menge auf mehrere Lieferer verteilen, so muß er auf diese Lieferer eine entsprechende Anzahl von Belegscheinen selbständig ausstellen und diese an Stelle eines Bezugscheins an die Lieferer weitergeben. Alle Belegscheine sind auf den von der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement herausgegebenen amtlichen Vordrucken in zwei Stücken (Urschrift und ungültiges Doppel) auszustellen; beide Stücke sind dem Lieferer auszuhändigen.

(5) Belegscheine dürfen nur über das gleiche Material ausgestellt werden, auf das der zugrunde liegende Bezugschein lautet. Die Gesamtgewichtsmenge der ausgestellten Belegscheine darf die durch den zugrunde liegenden Bezugschein ausgewiesene Menge nicht überschreiten. Belegscheine sind ungültig, wenn sie nicht vollständig nach dem Wortlaut des Vordrucks ausgefüllt sind oder vom Aussteller nicht mit rechtsgültiger Unterschrift versehen sind oder Zusätze enthalten, die über die Ausfüllung nach dem Wortlaut des Vordrucks hinausgehen. Belegscheine verfallen mit Ablauf des Kalendermonats, der auf den im zugrunde liegenden Bezugschein angegebenen Bedarfsmonat folgt.

(6) Sämtliche vom Bezieher auf Grund eines Bezugscheins ausgestellten Belegscheine sind laufend zu numerieren und vordruckmäßig auf dem zugrunde liegenden Bezugschein einzutragen. Sobald die im Bezugschein angegebene Menge durch

(2) Zezwolenie na nabycie i dostawę metali w obrębie Generalnego Gubernatorstwa następuje za pomocą wystawienia karty nabywczej na metale. Stosownie do postanowień § 9 i 10 karta nabywcza może być zastąpiona kartą dowodową.

§ 9

Postanowienia dla nabywcy.

(1) Karta nabywcza na metale upoważnia wymienionego w karcie nabywczej nabywcę do nabycia zapasów w obrębie Generalnego Gubernatorstwa określonych w karcie nabywczej wedle rodzaju i ilości metali. Nie upoważnia ona nabywcy do przywozu i do zużycia tych metali. Traci ona swoją ważność z upływem miesiąca kalendarzowego, który następuje po miesiącu zapotrzebowania, wymienionym w karcie nabywczej.

(2) Karta nabywcza jest nieprzenośna i odnośnie do niej wolno nabywcy stawić wniosek tylko dla swojej własnej, bezpośredniej potrzeby i użytku. O ile urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie przy udzieleniu karty nabywczej nie postanowi inaczej, wolno nabyty materiał zużyć tylko na cele, wymienione przez nabywcę w jego wniosku.

(3) Właściwymi dla wystawiania kart nabywczych są wyłącznie urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie i izby przemysłowo-handlowe w Generalnym Gubernatorstwie. Karty nabywcze bez pieczęci i podpisu jednego z tych urzędów są nieważne. Kartę nabywczą wystawia się w trzech egzemplarzach (pierwopis, nieważny wtóropis i przebitka dla wnioskodawcy). Pierwopis i wtóropis należy wręczyć dostawcy, przebitkę winien nabywca zachować jako dowód.

(4) Jeżeli nabywca, na którego nazwisko wystawiono kartę nabywczą, chce rozdzielić między kilku dostawców podane w karcie nabywczej ilości, to musi samodzielnie wystawić odpowiednią ilość kart dowodowych na tych dostawców i przekazać je dostawcom zamiast jednej karty nabywczej. Wszystkie karty dowodowe należy wystawić na wydanych przez urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie urzędowych formularzach w dwu egzemplarzach (pierwopis i nieważny wtóropis); obydwa egzemplarze należy wręczyć dostawcy.

(5) Karty dowodowe wolno wystawiać tylko na taki sam materiał, na jaki opiewa podstawowa karta nabywcza. Ogólna ilość wagi na wystawionych kartach dowodowych nie powinna przekraczać ilości, podanej w podstawowej karcie nabywczej. Karty nabywcze są nieważne, jeżeli nie są wypełnione całkowicie według brzmienia formularza lub przez wystawcę nie są zaopatrzone w prawomocny podpis albo zawierają dodatki, które wychodzą poza ramy wypełnienia ich według brzmienia formularza. Karty dowodowe tracą swoją ważność z upływem miesiąca kalendarzowego, który następuje po miesiącu zapotrzebowania, wymienionym w podstawowej karcie nabywczej.

(6) Wszystkie karty dowodowe, wypełnione przez nabywcę na podstawie karty nabywczej, należy bieżąco numerować i wpisać według formularza do podstawowej karty nabywczej. Z chwilą wyczerpania ilości, oznaczonej w karcie nabyw-

Ausstellung von Belegscheinen erschöpft ist, spätestens aber innerhalb von zehn Tagen nach dem Verfalltag des Bezugscheins, sind Urschrift und Doppel des Bezugscheins an die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zurückzugeben.

§ 10

Bestimmung für den Lieferer.

(1) Der Bezugschein für Metalle berechtigt den Lieferer zur Ablieferung der im Bezugschein nach Art und Menge bezeichneten Metalle an den im Bezugschein benannten Bezieher. Der auf Grund eines Bezugscheins ausgestellte Belegschein berechtigt den Lieferer zur Ablieferung der im Belegschein nach Art und Menge bezeichneten Metalle an den Aussteller des Belegscheins. Ein Austausch mit anderen als den bezeichneten Metallen oder eine Mehrlieferung sind nicht zulässig.

(2) Eine Lieferung von Metallen darf nicht erfolgen, bevor nicht der Bezugschein oder Belegschein tatsächlich dem Lieferer ausgehändigt ist. Zur Ausführung von Bestellungen, für die dem Lieferer ein Bezugschein oder Belegschein nicht vorliegt, darf Material nicht zurückgestellt werden. Ungültige Bezugscheine oder Belegscheine dürfen vom Lieferer nicht angenommen oder beliefert werden. Kein Bezugschein oder Belegschein darf vor Beginn des darin angegebenen Bedarfsmonats oder nach Ablauf des Verfalltages beliefert werden.

(3) Der Lieferer darf die empfangenen Bezugscheine und Belegscheine nicht weitergeben und hat die in den empfangenen Scheinen angegebenen Mengen aus seinen eigenen Lagerbeständen zu liefern. Nur soweit seine Bestände hierzu nicht ausreichen und er die in Auftrag gegebenen Mengen von Unterlieferern beziehen muß, ist der Lieferer berechtigt, auf Grund der empfangenen Scheine seinerseits Belegscheine auszustellen und diese seinen Unterlieferern auszuhändigen. Der Lieferer darf also Bezugscheine und Belegscheine, die er von seinen Kunden erhält, nicht zur Auffüllung seines Lagers benutzen, sondern hat hierzu stets einen besonderen Bezugschein bei der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zu beantragen.

(4) Soweit der Lieferer auf Grund der empfangenen Scheine seinerseits Belegscheine ausstellt, hat er diese Belegscheine ebenfalls laufend zu numerieren und vordruckmäßig auf allen Stücken der zugrunde liegenden Scheine einzutragen. Der Lieferer ist außerdem verpflichtet, die empfangenen Scheine in allen Stücken vordruckmäßig mit einem Liefervermerk zu versehen. Sobald die in den empfangenen Scheinen angegebenen Mengen ausgeliefert sind, spätestens aber innerhalb von zehn Tagen nach ihrem Verfalltage, sind die Doppel dieser Scheine der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zurückzugeben. Die Urschriften dieser Scheine sind vom Lieferer als Beleg aufzubewahren.

Vierter Abschnitt:

Einfuhr und Ausfuhr von Metallen.

§ 11

Genehmigung der Einfuhr und Ausfuhr.

(1) Ohne vorherige schriftliche Genehmigung durch die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im

czej, skutkiem wystawienia kart dowodowych, najpóźniej jednak w przeciągu dziesięciu dni po dniu utracenia ważności karty nabywczej, należy zwrócić urzędowi gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie pierwopis i wtóropis karty nabywczej.

§ 10

Postanowienia dla dostawcy.

(1) Karta nabywcza na metale upoważnia dostawcę do dostawy metali, oznaczonych w karcie nabywczej według rodzaju i ilości, określonemu w karcie nabywczej nabywcy. Wystawiona na podstawie karty nabywczej karta dowodowa upoważnia dostawcę do dostawy oznaczonych w karcie nabywczej według rodzaju i ilości metali wystawcy karty dowodowej. Wymiana na inne niż oznaczone metale lub dostawa zwiększona nie są dozwolone.

(2) Dostawa metali nie może nastąpić, zanim karta nabywcza lub karta dowodowa nie zostanie faktycznie wręczona dostawcy. W celu wykonania zamówień, dla których dostawca nie otrzymał karty nabywczej lub karty dowodowej, nie wolno odkładać materiału. Dostawcy nie wolno nieważnych kart nabywczych lub kart dowodowych przyjmować lub na nie dostarczać. Na żadną kartę nabywczą lub kartę dowodową nie wolno dostarczać przed rozpoczęciem wymienionego w nich miesiąca zapotrzebowania lub po upływie dnia utraty ważności.

(3) Dostawcy nie wolno otrzymanych kart nabywczych i kart dowodowych oddawać innym osobom i winien wymienione w otrzymanych kartach ilości dostawiać z zapasów własnego składu. Tylko o ile zapasy jego nie wystarczają na to, a zlecone ilości nabywać musi od poddostawców, upoważniony jest dostawca na podstawie otrzymanych kart ze swej strony karty dowodowe wystawiać i wręczać je swoim poddostawcom. Dostawcy nie wolno zatem używać kart nabywczych i kart dowodowych otrzymanych od klientów, celem uzupełnienia zapasów, lecz winien w tym celu stale zgłaszać wniosek na specjalną kartę nabywczą do urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

(4) O ile dostawca na podstawie otrzymanych kart ze swej strony karty dowodowe wystawia, winien on te karty dowodowe również bieżąco numerować i zapisywać zgodnie z formularzem na wszystkich egzemplarzach podstawowych kart. Dostawca obowiązany jest ponadto otrzymane karty we wszystkich egzemplarzach zgodnie z formularzem zaopatrzyć w dopisek dostawy. Z chwilą wydania wymienionych w otrzymanych kartach ilości, najpóźniej jednak w ciągu dziesięciu dni po dniu ich utraty ważności, należy wtóropisy tych kart zwrócić urzędowi gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie. Pierwopisy tych kart winien dostawca przechowywać jako dowód.

Rozdział czwarty:

Przywóz i wywóz metali.

§ 11

Pozwolenie na przywóz i wywóz.

(1) Bez poprzedniego pisemnego zezwolenia urzędu gospodarowania metalami w Generalnym

Generalgouvernement ist es verboten, Metalle aus Gebieten außerhalb des Generalgouvernements zu beziehen (einzuführen) und in solche Gebiete zu liefern (auszuführen).

(2) Die Genehmigung zur Einfuhr von Metallen erfolgt durch Ausstellung eines Einfuhrscheins für Metalle. Die Genehmigung zur Ausfuhr von Metallen erfolgt formlos durch schriftlichen Bescheid. Für die Erteilung dieser Genehmigungen ist ausschließlich die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zuständig.

§ 12

Einfuhrscheine.

(1) Der Einfuhrschein für Metalle berechtigt den im Einfuhrschein benannten Bezieher zur Einfuhr der im Einfuhrschein nach Art und Menge bezeichneten Metalle aus Beständen außerhalb des Generalgouvernements. Er berechtigt nicht zum Bezuge dieser Metalle aus Beständen innerhalb des Generalgouvernements und zum Verbrauch dieser Metalle. Ein Austausch mit anderen als den bezeichneten Metallen oder ein Mehrbezug sind nicht zulässig. Der Einfuhrschein verfällt mit Ablauf des Kalendermonats, der auf den in ihm angegebenen Bedarfsmonat folgt.

(2) Der Einfuhrschein ist nicht übertragbar und darf vom Bezieher nur für seinen eigenen unmittelbaren Bedarf beantragt und benutzt werden. Soweit die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement bei Erteilung eines Einfuhrscheines nicht etwas anderes bestimmt, darf das bezogene Material nur den Verwendungszwecken zugeführt werden, die der Bezieher in seinem Antrag angegeben hat.

(3) Einfuhrscheine ohne Stempel und Unterschrift der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement sind ungültig. Der Einfuhrschein wird in drei Stücken ausgestellt (Urschrift, ungültiges Doppel, Durchschlag für den Antragsteller). Die Urschrift ist dem außerhalb des Generalgouvernements ansässigen Lieferer auszuhändigen und dient diesem zur Begründung von Anträgen, die er selbst nach den für ihn geltenden Bewirtschaftungsvorschriften zu stellen hat. Das Doppel ist vom Bezieher zunächst zurückzubehalten und später seinem Antrag auf Erteilung einer Devisenbescheinigung beizufügen. Der Durchschlag ist vom Bezieher als Beleg aufzubewahren.

Fünfter Abschnitt:

Verbrauchscheinpflicht.

§ 13

Genehmigung des Verbrauchs.

(1) Ohne vorherige schriftliche Genehmigung durch die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement ist es verboten, Metalle durch Bearbeitung oder Verarbeitung zu verbrauchen.

(2) Die Genehmigung zum Verbrauch von Metallen erfolgt durch Ausstellung eines Verbrauchscheins für Metalle.

§ 14

Verbrauchscheine.

(1) Der Verbrauchschein für Metalle berechtigt den im Verbrauchschein benannten Verbraucher zum Verbrauch der im Verbrauchschein nach

Gubernatorstwie zakazane jest nabywać (przywozić) metale z obszarów poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa oraz je do takich obszarów dostawiać (wywozić).

(2) Pozwolenie na przywóz metali następuje drogą wystawienia świadectwa przywozu dla metali. Pozwolenie na wywóz odbywa się bez formalności drogą pisemnego zawiadomienia. Do udzielania tych pozwoleń właściwy jest wyłącznie urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 12

Świadectwa przywozu.

(1) Świadectwo przywozu dla metali uprawnia wymienionego w świadectwie przywozu nabywcę do przywozu określonych w świadectwie przywozu według rodzaju i ilości metali z zapasów, znajdujących się poza Generalnym Gubernatorstwem. Nie upoważnia ono do nabycia wspomnianych metali z zapasów w obrębie Generalnego Gubernatorstwa i do zużycia tychże metali. Wymiana na inne niż wyżej określone metale lub ich nabycie w większej ilości nie są dozwolone. Świadectwo przywozu przepada z upływem miesiąca kalendarzowego, który następuje po wymienionym w nim miesiącu zapotrzebowania.

(2) Świadectwo przywozu jest nieprzenośne, a nabywcy wolno odnośnie do niej stawić wniosek tylko dla swojej własnej bezpośredniej potrzeby. O ile urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie przy wydawaniu świadectwa przywozu nie postanowi inaczej, wolno nabyty materiał zużyć tylko na cele, wymienione przez nabywcę w jego wniosku.

(3) Świadectwa przywozu bez pieczęci i podpisu urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie są nieważne. Świadectwa przywozu wystawiane są w trzech egzemplarzach (pierwopis, nieważny wtóropis, przebitka dla wnioskodawcy). Pierwopis należy wręczyć dostawcy, osiadłemu poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa i służy mu do uzasadnienia wniosków, które on sam winien jest złożyć według obowiązujących go przepisów gospodarowania. Wtóropis winien nabywca najpierw zatrzymać i dołączyć później do swojego wniosku o udzielenie świadectwa dewizowego. Przebitkę winien nabywca przechowywać jako dowód.

Rozdział piąty:

Obowiązek uzyskania karty konsumcyjnej.

§ 13

Pozwolenie na zużycie.

(1) Bez poprzedniego pisemnego pozwolenia urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie zakazuje się zużycia metali drogą obróbki lub przeróbki.

(2) Pozwolenie na zużycie metali następuje drogą wystawienia karty konsumcyjnej dla metali.

§ 14

Karty konsumcyjne.

(1) Karta konsumcyjna dla metali uprawnia wymienionego w karcie konsumcyjnej konsumenta do zużycia określonych w karcie konsumcyjnej

Art und Menge bezeichneten Metalle in dem im Verbrauchschein angegebenen Bedarfsmonat. Ein Austausch mit anderen als den bezeichneten Metallen oder ein Mehrverbrauch sind nicht zulässig.

(2) Der Verbrauchschein ist nicht übertragbar und darf vom Verbraucher nur für seinen eigenen unmittelbaren Bedarf beantragt und benutzt werden. Soweit die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement bei Erteilung eines Verbrauchscheines nicht etwas anderes bestimmt, darf das im Verbrauchschein bezeichnete Material nur den Verwendungszwecken zugeführt werden, die der Verbraucher in seinem Antrag angegeben hat.

(3) Für die Ausstellung von Verbrauchscheinen sind ausschließlich die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement und die Industrie- und Handelskammern zuständig. Verbrauchscheine ohne Stempel und Unterschrift einer dieser Stellen sind ungültig. Verbrauchscheine werden in einem Stück ausgestellt und sind vom Verbraucher als Beleg aufzubewahren.

(4) Der Verbrauch ergibt sich aus den Eintragungen in den Lagerbüchern gemäß § 5. Als Verbrauch gilt jeder Abgang vom Lager an den eigenen Betrieb. Keine Metallmenge darf verbraucht werden, bevor sie als Bestandteil des Lagers im Lagerbuch erfaßt ist.

(5) Es ist zulässig, einen erteilten Verbrauchschein bereits in dem Monat auszunutzen, der dem im Verbrauchschein angegebenen Bedarfsmonat unmittelbar vorangeht. Im Bedarfsmonat nicht ausgenutzte Mengen eines Verbrauchscheins dürfen auf den dem Bedarfsmonat unmittelbar folgenden Monat übertragen werden.

(6) Jeder Großverbraucher nach § 4 ist verpflichtet, für jedes abgelaufene Kalendervierteljahr eine genaue Abrechnung über seine Verbrauchsberechtigung und seinen tatsächlichen Verbrauch schriftlich in zwei Stücken aufzustellen. In der Abrechnung muß der Verbrauch für Aufträge der Wehrmacht, der Ostbahn und der Deutschen Reichsbahn sowie der Deutschen Post Osten und der Deutschen Reichspost getrennt voneinander und getrennt vom sonstigen Verbrauch geführt werden. Diese Verbrauchsabrechnung muß bis zum 30. Tage des auf das abgelaufene Kalendervierteljahr folgenden Monats abgeschlossen und in beiden Stücken von dem verantwortlichen Betriebsleiter mit Datum und Unterschrift vollzogen sein. Sie ist, verbunden mit den zugehörigen Unterlagen und Beweismitteln, sorgfältig aufzubewahren und für Betriebsprüfungen oder Anforderungen durch die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement bereitzuhalten.

według rodzaju i ilości metali w miesiącu zapotrzebowania, wymienionym w karcie konsumcyjnej. Wymiana na inne niż na określone metale lub ich zużycie w większej ilości nie są dozwolone.

(2) Karta konsumcyjna jest nieprzenośna, a nabywcy wolno odnośnie do niej stawić wniosek tylko dla swojej własnej bezpośredniej potrzeby i użytku. O ile urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie przy wydawaniu karty konsumcyjnej nie postanowi inaczej, wolno oznaczony w karcie konsumcyjnej materiał zużyć tylko na cele wymienione przez konsumenta w jego wniosku.

(3) Dla wystawiania kart konsumcyjnych właściwe są wyłącznie urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie i izby przemysłowo-handlowe. Karty konsumcyjne bez pieczęci i podpisu jednego z tych urzędów są nieważne. Karty konsumcyjne wystawiane są w jednym egzemplarzu. Konsument winien przechowywać je jako dowód.

(4) Zużycie wykazują wpisy do ksiąg składowych stosownie do § 5. Za zużycie uważa się każdy ubytek ze składu do własnego przedsiębiorstwa. Nie wolno zużywać żadnej ilości metalu, zanim nie zostanie ona wciągnięta do księgi składowej jako część składowa składu.

(5) Dozwolone jest wyzyskanie udzielonej karty konsumcyjnej już w tym miesiącu, który poprzedza bezpośrednio podany w karcie konsumcyjnej miesiąc zapotrzebowania. Niewyzyskane w miesiącu zapotrzebowania ilości karty konsumcyjnej wolno przenieść na miesiąc następny bezpośrednio po miesiącu zapotrzebowania.

(6) Każdy konsument hurtowny według § 4 obowiązany jest wystawić pisemnie w dwu egzemplarzach dokładne rozliczenie, dotyczące jego uprawnienia do zużycia i jego faktycznego zużycia. W rozliczeniu musi być podane zużycie na zlecenia Sił Zbrojnych, Kolei Wschodniej i Kolei Rzeszy Niemieckiej, jak również Niemieckiej Poczty Wschodu i Poczty Rzeszy Niemieckiej oddzielnie dla każdej instytucji i oddzielnie od innego zużycia. To rozliczenie zużycia musi być zamknięte do 30 dnia miesiąca, następującego po minionym kwartale kalendarzowym, i na obu egzemplarzach zaopatrzone przez odpowiedzialnego kierownika przedsiębiorstwa w datę i podpis. Należy je przechowywać starannie łącznie z przynależnymi dokumentami i dowodami i trzymać w pogotowiu dla kontroli przedsiębiorstwa lub wezwań ze strony urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

Sechster Abschnitt:

Ausnahmen von der Bezugscheinpflicht und Verbrauchscheinpflicht.

§ 15

Ausnahmen von der Bezugscheinpflicht.

(1) Ausgenommen von der Bezugscheinpflicht nach § 8 sind

1. Lieferungen und Bezüge im Rahmen der im Abs. 2 genannten Mengen (Freigrenzen);
2. der Erwerb von Abfallmaterial durch gewerbsmäßige Altmetallsammler und Altmetallhändler;

Rozdział szósty:

Wyjątki od obowiązku uzyskania karty nabywczej i karty konsumcyjnej.

§ 15

Wyjątki od obowiązku uzyskania karty nabywczej.

(1) Wyjęte spod obowiązku uzyskania karty nabywczej według § 8 są

1. dostawy i nabycia w ramach, wymienionych w ust. 2 ilości (wolnych granic);
2. nabywanie materiału odpadkowego przez zawodowych zbieraczy starego metalu i handlarzy starym metalem;

3. der Erwerb von Vormaterial in Form von Fabrikationsrückständen durch Altmetallgroßhändler;

4. der Erwerb von Abfallmaterial in kleinen Mengen bis höchstens 10 kg für den Einzelfall durch Handwerker, soweit es bei der Vornahme handwerklicher Arbeiten anfällt oder vorgefunden wird.

(2) Die Befreiung von der Bezugscheinpflicht nach Abs. 1 Nr. 1 gilt je Monat und je Bezieher für folgende Metalle und Mengen:

Halbmaterial der Metallklassengruppe I insgesamt 5 kg
Halbmaterial der Metallklassengruppe III insgesamt 10 kg
Halbmaterial der Metallklassengruppe III insgesamt 20 kg
Halbmaterial der Metallklassengruppe VIII insgesamt 5 kg
Halbmaterial der Metallklassengruppe IX insgesamt 10 kg
Halbmaterial der Metallklassengruppe XIX insgesamt 20 kg
Rohmaterial der Metallklassen XXC und XXD mit einem Zinngehalt unter 40 v. H. insgesamt 2 kg
Rohmaterial der Metallklasse XXE mit einem Zinngehalt unter 40 v. H. 2 kg

Abgesehen von den Ausnahmen nach Abs. 1 Nr. 2 bis 4 darf Material derjenigen Metallklassen und Materialgruppen, das vorstehend nicht angegeben ist, auch in kleinsten Mengen nur gegen Bezugschein oder Belegschein geliefert und bezogen werden.

(3) Die Befreiung von der Bezugscheinpflicht nach Abs. 1 Nr. 1 darf nur zur Befriedigung eines tatsächlich vorliegenden Bedarfs für Zwecke der eigenen Verarbeitung in Anspruch genommen werden, nicht dagegen zur Ansammlung von Vorräten oder zur Belieferung von Händlern und sonstigen Personen und Betrieben, die das Metall nicht für Zwecke der eigenen Verarbeitung beziehen wollen. Verbraucher, deren tatsächlicher Monatsbedarf in einer Metallklasse und Materialgruppe die dafür im Abs. 2 angegebene Menge übersteigt, dürfen diese Befreiung von der Bezugscheinpflicht nicht in Anspruch nehmen und dürfen nur gegen Bezugschein oder Belegschein beliefert werden und beziehen. Der Lieferer ist verpflichtet, in jedem Einzelfall diese Voraussetzungen für eine Lieferung gewissenhaft zu prüfen.

§ 16

Ausnahmen von der Verbrauchscheinpflicht.

(1) Ausgenommen von der Verbrauchscheinpflicht sind solche Metallmengen,

1. die unter Befreiung von der Bezugscheinpflicht nach § 15 Abs. 1 Nr. 1 bezogen worden sind;
2. die von Kleinverbrauchern nach § 4 gegen einen gültigen Bezugschein oder Belegschein bezogen worden sind.

(2) Die beim Inkrafttreten dieser Anordnung im Gewahrsam von Kleinverbrauchern befindlichen Metallbestände fallen nicht unter diese Be-

3. nabywanie materiału wstępnego w formie pozostałości fabrycznych przez hurtowników, handlujących starym metalem;

4. nabywanie materiału odpadkowego w małych ilościach do najwyżej 10 kg w poszczególnym wypadku przez rzemieślników, o ile on przypada lub znajdzie się przy wykonywaniu prac rzemieślniczych.

(2) Zwolnienie od obowiązku uzyskania karty nabywczej według ust. 1 p. 1 obowiązuje na każdy miesiąc i dla każdego nabywcy dla następujących metali i ilości:

półmateriał grup klasy metali I ogółem 5 kg
półmateriał grup klasy metali III ogółem 10 kg
półmateriał grup klasy metali III ogółem 20 kg
półmateriał grup klasy metali VIII ogółem 5 kg
półmateriał grup klasy metali IX ogółem 10 kg
półmateriał grup klasy metali XIX ogółem 20 kg
materiał surowy klas metali XX C i XXD z zawartością cyny poniżej 40% ogółem 2 kg
materiał surowy klasy metali XX E z zawartością cyny poniżej 40% ogółem 2 kg

Pominąwszy wyjątki podług ust. 1 p. 2 do 4 wolno dostarczać lub nabywać materiał tych klas metali i grup metali, który nie jest wyżej podany, również w najmniejszych ilościach tylko na podstawie karty nabywczej lub karty dowodowej.

(3) Ze zwolnienia od obowiązku uzyskania karty nabywczej według ust. 1 p. 1 można korzystać tylko celem zaspokojenia faktycznie zachodzącego zapotrzebowania dla celów własnej przeróbki, natomiast nie wolno korzystać z niego dla gromadzenia zapasów lub zaopatrywania handlarzy i innych osób i przedsiębiorstw, które chcą nabywać metal nie dla celów własnej przeróbki. Konsumentom, których miesięczne zapotrzebowanie w jednej klasie metali i grupie metali przekracza podaną na to w ust. 2 ilość, nie wolno korzystać z tego zwolnienia od obowiązku uzyskania karty nabywczej, i mogą być zaopatrywani i mogą nabywać tylko na podstawie karty nabywczej lub karty dowodowej. Dostawca jest zobowiązany w każdym poszczególnym wypadku zbadać sumiennie te założenia dla dostawy.

§ 16

Wyjątki od obowiązku uzyskania karty konsumcyjnej.

(1) Wyjęte spod obowiązku uzyskania karty konsumcyjnej są takie ilości metali

1. które nabyto ze zwolnieniem od obowiązku uzyskania karty nabywczej według § 15 ust. 1 p. 1;
2. które nabyli konsumenci detaliczni według § 4 na ważną kartę nabywczą lub kartę dowodową.

(2) Znajdujące się w przechowaniu u konsumentów detalicznych z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia zapasy metalu nie pod-

freiung von der Verbrauchscheinpflicht und dürfen nur auf Grund eines Verbrauchscheines verbraucht werden.

§ 17

Ausnahmen auf Grund von Sonderverfahren.

(1) Ausgenommen von der Bezugscheinpflicht und Verbrauchscheinpflicht sind solche Mengen Halbmaterial aller Metallklassen, die unter Anwendung der in der Anlage genannten und erläuterten Sonderverfahren bezogen und geliefert oder verbraucht werden.

(2) Der Lieferer darf somit Halbmaterial aller Metallklassen an solche Verbraucher und Händler innerhalb des Generalgouvernements ohne Bezugschein oder Belegschein liefern, die ihm für den Metallinhalt des bestellten Halbmaterials in gültiger Urschrift

1. Metallscheine oder Metallunterscheine für Wehrmachtaufträge;
2. Hauptscheine oder Unterscheine für Postaufträge;
3. Auftragsbestätigungen und Unterscheine für Bahnaufträge

aushändigen. Eine solche Urschrift tritt an die Stelle eines Bezugscheins. Die Belieferung darf nicht vor dem in den Scheinen angegebenen Bedarfsmonat erfolgen.

(3) Der Lieferer des Halbmaterials ist verpflichtet, die empfangenen Scheine nach Abs. 2 unverzüglich zwecks Auffüllung seines Lagers weiterzugeben. Hierzu geben Kleinhändler die empfangenen Scheine unverzüglich an einen Großhändler im Generalgouvernement oder an einen Hersteller von Halbmaterial im Generalgouvernement weiter. Großhändler geben die empfangenen Scheine entweder an einen Hersteller von Halbmaterial im Generalgouvernement weiter oder fügen sie einem eigenen Antrag auf Ausstellung eines Einfuhrscheins bei. Hersteller von Halbmaterial fügen die empfangenen Scheine einem eigenen Antrag auf Ausstellung eines Bezugscheins und Verbrauchscheins bei.

(4) Metallscheine und Metallunterscheine für Wehrmachtaufträge sowie Hauptscheine und Unterscheine für Postaufträge verfallen, wenn sie nicht spätestens am zehnten Tage des in ihnen angegebenen Bedarfsmonats bei der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement mit Anträgen eines Großhändlers oder eines Herstellers von Halbmaterial eingegangen sind. Werden solche Scheine einem Lieferer so verspätet vorgelegt, daß eine Weitergabe innerhalb dieser Frist nicht möglich erscheint, so sind derartige Scheine zurückzuweisen und nicht zu beliefern.

Anlage S. 192.

Siebenter Abschnitt:

Antragsverfahren.

§ 18

(1) Für Anträge auf Ausstellung von Bezugscheinen, Einfuhrscheinen und Verbrauchscheinen sind ausschließlich die von der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement herausgegebenen Antragsvordrucke zu verwenden, die bei den Industrie- und Handelskammern erhältlich sind.

(2) Anträge nach Abs. 1, denen ein Bedarf zur Ausführung von Aufträgen der Wehrmacht, der

padają pod to zwolnienie od obowiązku uzyskania karty konsumcyjnej i mogą być zużyte tylko na podstawie karty konsumcyjnej.

§ 17

Wyjątki na podstawie postępowań specjalnych.

(1) Wyjęte spod obowiązku uzyskania karty nabywczej i karty konsumcyjnej są takie ilości półmateriału wszelkich klas metali, które nabywa się i których się dostarcza lub zużywa przy zastosowaniu wymienionych i objaśnionych w załączniku postępowań specjalnych.

(2) Dostawcy wolno przeto dostarczać półmateriału wszelkich klas metalu bez karty nabywczej lub karty dowodowej takim konsumentom i handlarzom w obrębie Generalnego Gubernatorstwa, którzy doręczą mu dla zawartości metalu zamówionego półmateriału w ważnym pierwopisie

1. karty na metale lub podkarty na metale (Metallunterscheine) dla zleceń wojskowych;
2. główne karty lub podkarty (Unterscheine) dla zleceń pocztowych;
3. potwierdzenia zleceń i podkarty dla zleceń kolejowych.

Taki pierwopis zastępuje kartę nabywczą. Dostawy nie wolno uskuteczniać przed miesiącem zapotrzebowania, podanym w kartach.

(3) Dostawca półmateriału jest obowiązany przekazać niezwłocznie dalej przyjęte karty podług ust. 2 celem uzupełnienia zapasów swego składu. Konsumenci detaliczni przekazują nadto przyjęte zaświadczenia bezzwłocznie dalej hurtownikowi w Generalnym Gubernatorstwie lub wytwórcy półmateriału w Generalnym Gubernatorstwie. Hurtownicy albo przekazują przyjęte karty wytwórcy półmateriału w Generalnym Gubernatorstwie albo dołączają je do własnego wniosku na wystawienie świadectwa przywozu. Wytwórcy półmateriału dołączają przyjęte karty do własnego wniosku na wystawienie karty nabywczej i karty dowodowej.

(4) Zaświadczenia na metale i podkarty na metale dla zleceń Sił Zbrojnych, jak również główne karty i podkarty dla zleceń pocztowych przepadają, jeśli nie wpłyną najpóźniej dziesiątego dnia podanego w nich miesiąca zapotrzebowania do urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie wraz z wnioskami hurtownika lub wytwórcy półmateriału. Jeśli takie karty przedłożone zostaną dostawcy z takim spóźnieniem, że dalsze przekazanie w przeciągu tego terminu wydaje się niemożliwe, wówczas kart takich nie należy przyjmować i nie należy dostarczać na nie.

Załącznik str. 192.

Rozdział siódmy:

Postępowanie składania wniosków.

§ 18

(1) Do wniosków na wystawienie kart nabywczych, świadectw przywozu i kart konsumcyjnych należy używać wyłącznie wydanych przez urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie formularzy dla wniosków, które otrzymać można w izbach przemysłowo-handlowych.

(2) Wnioski podług ust. 1, zasadzające się na zapotrzebowaniu celem wykonania zleceń Sił

Ostbahn und der Deutschen Reichsbahn oder der Deutschen Post Osten und der Deutschen Reichspost zugrunde liegt, sind in jedem Falle unmittelbar an die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement zu richten. Anträge für den sonstigen Bedarf richten

1. Großverbraucher nach § 4 und alle Händler ausschließlich an die Bewirtschaftungsstelle;
2. Kleinverbraucher nach § 4 ausschließlich an die örtlich zuständige Industrie- und Handelskammer.

(3) Alle Anträge nach Abs. 1 sind spätestens bis zum 15. Tage vor dem tatsächlichen Bedarfsmonat einzureichen. Später eingereichte Anträge können nicht mehr für den Bedarfsmonat, sondern erst für den folgenden Monat berücksichtigt werden.

(4) Als Antragsteller hat grundsätzlich derjenige aufzutreten, der für seinen eigenen unmittelbaren Bedarf Metalle beziehen oder einführen oder in seinem eigenen Betriebe Metalle verbrauchen will.

Achter Abschnitt:

Schlußbestimmungen.

§ 19

Die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement kann in besonders begründeten Einzelfällen Ausnahmen von den Vorschriften dieser Anordnung auf Antrag zulassen oder durch Sonderentscheidung solche Ausnahmen vorschreiben.

§ 20

Zuwiderhandlungen gegen diese Anordnung sind nach den Bestimmungen der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (VBlGG. I S. 87) strafbar.

§ 21

(1) Diese Anordnung tritt am vierten Tage nach ihrer Verkündung in Kraft.

(2) Gleichzeitig treten die Anordnung Nr. 1 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement über Lieferung, Einfuhr und Verbrauch von Metallen vom 18. März 1940 (VBlGG. II S. 179) und alle bisher für einzelne Betriebe und Betriebsgruppen auf Grund der Anordnung Nr. 1 getroffenen Sonderentscheidungen der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement außer Kraft.

(3) Soweit in der Anordnung Nr. 2 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement über Verwertung von Metallen in Form von Fabrikationsrückständen und Abfallmaterial der Begriff Abfallmaterial verwendet wird, ist er im Sinne des § 2 dieser Anordnung anzuwenden.

Krakau, den 24. März 1941.

**Der Leiter der
Bewirtschaftungsstelle für Metalle
im Generalgouvernement**

Baehr

Zbrojnych, Kolei Wschodniej i Kolei Rzeszy Niemieckiej lub Niemieckiej Poczty Wschodu i Poczty Rzeszy Niemieckiej, kierować należy w każdym wypadku bezpośrednio do urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie. Wnioski dla innego zapotrzebowania kierują

1. konsumenci hurtowni według § 4 i wszyscy handlarze wyłącznie do urzędu gospodarowania,
2. konsumenci detaliczni według § 4 wyłącznie do miejscowo właściwej izby przemysłowo-handlowej.

(3) Wszystkie wnioski według ust. 1 należy składać najpóźniej do 15 dnia przed faktycznym miesiącem zapotrzebowania. Podane później wnioski nie mogą być uwzględnione dla miesiąca zapotrzebowania, lecz dopiero dla następnego miesiąca.

(4) Jako wnioskodawca winien zasadniczo występować ten, kto chce dla swojego własnego bezpośredniego zapotrzebowania nabywać lub sprowadzać metale lub zużywać metale w swoim własnym przedsiębiorstwie.

Rozdział ósmy:

Postanowienia końcowe.

§ 19

Urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie może w szczególnie uzasadnionych poszczególnych wypadkach na wniosek zezwolić na wyjątki od przepisów niniejszego zarządzenia lub postanowić takie wyjątki specjalnym orzeczeniem.

§ 20

Wykroczenia przeciw niniejszemu zarządzeniu podlegają karze według postanowień rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 87).

§ 21

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w czwartym dniu po jego ogłoszeniu.

(2) Jednocześnie tracą moc zarządzenie Nr 1 kierownika urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie o dostawie, przywozie i zużyciu metali z dnia 18 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 179) i wszystkie dotychczas dla poszczególnych przedsiębiorstw i grup przedsiębiorstw na podstawie zarządzenia Nr 1 wydane specjalne orzeczenia urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

(3) O ile w zarządzeniu Nr 2 kierownika urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie o zużyciu metali w formie pozostałości fabrykacyjnych i materiału odpadkowego użyte będzie pojęcie materiału odpadkowego, należy je stosować w myśl § 2 niniejszego zarządzenia.

Krakau (Kraków), dnia 24 marca 1941 r.

**Kierownik
urzędu gospodarowania metalami
w Generalnym Gubernatorstwie**

Baehr

Anlage
gemäss § 17 Abs. 1 der Anordnung Nr. 3 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement vom 24. März 1941 (VBlGG. S. 179)

Nachweis für das Vorliegen von Aufträgen der Wehrmacht, der Ostbahn und der Deutschen Reichsbahn sowie der Deutschen Post Osten und der Deutschen Reichspost durch Sonderverfahren.

I. Dem Nachweis für das Vorliegen von Wehrmachtaufträgen und der Sicherstellung der Metallzuteilung für diese Aufträge dient das Verfahren mit Metallscheinen und Metallunterscheinen für Wehrmachtaufträge gemäß Merkblatt des Oberkommandos der Wehrmacht (z. Z. gültig Ausgabe vom 15. Januar 1941). Vordrucke zur Ausstellung von Metallscheinen und Metallunterscheinen sowie die erwähnten Merkblätter sind bei den Industrie- und Handelskammern zu bestellen. Alle Auskünfte über die Anwendung des Verfahrens erteilt die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement.

II. Dem Nachweis für das Vorliegen von Bahnaufträgen und der Sicherstellung der Metallzuteilung für diese Aufträge dient das Verfahren mit Auftragsbestätigungen für Metalle und Unterscheinen dazu zur Ausführung von Bahnaufträgen gemäß Merkblatt der Deutschen Reichsbahn (z. Z. gültig Ausgabe vom November 1940). Vordrucke zur Ausstellung von Auftragsbestätigungen und Unterscheinen sowie das erwähnte Merkblatt sind von der Generaldirektion der Ostbahn, Krakau, zu beziehen. Alle Auskünfte über die Anwendung des Verfahrens erteilen die Generaldirektion der Ostbahn, Krakau, und die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement.

III. Dem Nachweis für das Vorliegen von Postaufträgen und der Sicherstellung der Metallzuteilung für diese Aufträge dient das Verfahren mit Hauptscheinen und Unterscheinen zur Ausführung von Postaufträgen gemäß Merkblatt der Deutschen Post Osten (z. Z. gültige Ausgabe vom 1. September 1940) oder gemäß Merkblatt der Deutschen Reichspost (z. Z. gültige Ausgabe vom 1. Juli 1940). Vordrucke zur Ausstellung von Hauptscheinen und Unterscheinen sowie die erwähnten Merkblätter sind von der Rohstoffstelle der Deutschen Post Osten, Krakau, zu beziehen. Alle Auskünfte über die Anwendung des Verfahrens erteilen die genannte Rohstoffstelle und die Bewirtschaftungsstelle für Metalle im Generalgouvernement.

Załącznik
według § 17 ust. 1 zarządzenia Nr. 3 kierownika urzędu gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 marca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 179.)

Wykazanie istnienia zleceń Sił Zbrojnych, Kolei Wschodniej i Kolei Rzeszy Niemieckiej, jak również Niemieckiej Poczty Wschodu i Poczty Rzeszy Niemieckiej drogą postępowania specjalnego.

I. Wykazaniu istnienia zleceń Sił Zbrojnych i zabezpieczeniu przydziału metali dla tych zleceń służy sposób postępowania kartami na metal i podkartami na metal dla zleceń Sił Zbrojnych według instrukcji Naczelnej Komendy Sił Zbrojnych (obecnie ważne wydanie z dnia 15 stycznia 1941 r.). Formularze do wystawiania kart na metale i podkart na metale, jak również wspomniane instrukcje należy zamawiać w izbach przemysłowo-handlowych. Wszystkich informacyj o zastosowaniu sposobu postępowania udziela urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

II. Wykazaniu istnienia zleceń kolejowych i zabezpieczeniu przydziału metali dla tych zleceń służy sposób postępowania potwierdzeniami zleceniowymi dla metali i podkartami na nie w celu wykonania zleceń kolejowych według instrukcji Kolei Rzeszy Niemieckiej (obecnie ważne wydanie z listopada 1940 r.). Formularze do wystawiania potwierdzeń zleceniowych i podkart, jak również wymienioną instrukcję należy zamawiać w Generalnej Dyrekcji Kolei Wschodniej w Krakau (Krakowie). Wszystkich informacyj o zastosowaniu sposobu postępowania udziela Generalna Dyrekcja Kolei Wschodniej w Krakau (Krakowie) oraz urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

III. Wykazaniu istnienia zleceń pocztowych i zabezpieczeniu przydziału metali dla tych zleceń służy sposób postępowania za pomocą głównych kart i podkart dla wykonania zleceń pocztowych według instrukcji Niemieckiej Poczty Wschodu (obecnie ważne wydanie z dnia 1 września 1940 r.) lub według instrukcji Poczty Rzeszy Niemieckiej (obecnie ważne wydanie z dnia 1 lipca 1940 r.). Formularze do wystawiania kart głównych i podkart, jak również wymienione instrukcje należy zamawiać w biurze dla surowców Niemieckiej Poczty Wschodu w Krakau (Krakowie). Wszystkich informacyj o zastosowaniu sposobu postępowania udzielają wymienione biuro dla surowców oraz urząd gospodarowania metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Aussenring 46 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G.m.b.H. Krakau, Poststrasse 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt halbjährlich Zloty 28,80 (RM 14,40) einschliesslich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8 seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBlGG.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 46 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Dziennik Rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi półrocznie złotych 28,80 (RM. 14,40) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0,60 (RM 0,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika Rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG.